

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL- 15/Wu/2014

Orzeczenie

W dniu listopada 2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący

Członkowie

Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.
synowi i, ur. w
nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru

Obwinionego o to, że:

wykonywał zawód lekarza bez uprawnień, mając zawieszony prawo wykonywania zawodu uchwałą Okręgowej Rady Lekarskiej nr/12/Rd/poufne z dnia czerwca 2012r. z adnotacją, że nie może wykonywać zawodu w żadnej formie”, któremu nadano rygor natychmiastowego wykonania. W okresie od sierpnia 2012r. do października 2012r. udzielał świadczeń zdrowotnych w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej „.....” z siedzibą przy ul. na podstawie umowy o pracę a w okresie od listopada 2012r. do grudnia 2012r. zawarł umowę wolontariatu w zakresie doksztalcania usług lekarza POZ, czym naruszył: art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty,

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

uznał winnym zarzucanego mu czynu jw.

i zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt. 1 przywołanej ustawy postanowił:

I ukarać lekarza karą upomnienia,
II kosztami postępowania obciążyć Ukaranego lekarza.

Członkowie

Przewodnicząca

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (zwany w dalszej części Rzecznikiem) wszczął postępowanie wyjaśniające przeciwko lek.

dowód: *postanowienie o wszczęciu postępowania*

Rzecznik w dniu kwietnia 2014r. postawił lekarzowi (zwanemu w dalszej części Obwinionym) zarzut tego, że wykonywał zawód lekarza bez uprawnień, mając zawieszony prawo wykonywania zawodu uchwałą Okręgowej Rady Lekarskiej nr/12/Rd/poufne z dnia czerwca 2012r. z adnotacją, że „nie może wykonywać zawodu w żadnej formie”, któremu nadano rygor natychmiastowej wykonalności. W okresie od sierpnia 2012r. do października 2012r. udzielał świadczeń zdrowotnych w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej „.....” z siedzibą w przy ulicy na podstawie umowy o pracę, a w okresie odlistopada 2012r. do grudnia 2012r. zawarł umowę wolontariatu w zakresie doksztalcania usług lekarza POZ.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów*

W dniu lutego 2014r. skierowano do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wnioski o ukaranie przeciwko

dowód: *wniosek o ukaranie*

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek napływających sygnałów i doniesień (telefonicznych, prasowych i internetowych) o tym, że Obwiniony lekarz przyjmuje pacjentów będąc pod wpływem alkoholu, w dniu lutego 2009r. ORL uchwałą nr/12 powołała Komisję (K19). W dniu lipca 2009r. Komisja po zbadaniu lekarza stwierdziła zespół uzależnienia alkoholowego w okresie abstynencji, orzekła aktualną zdolność do wykonywania zawodu oraz zleciła przeprowadzenie terapii.

Następnie w dniu września 2009r. ORL uchwałą nr/09/Rd przychyliła się do zdania ww. Komisji co do utrzymania prawa wykonywania zawodu lekarza i jednocześnie zobowiązała Obwinionego lek. do podjęcia terapii odwykowej, wyznaczając jako pełnomocnika ORL do kontaktów z lekarzem dr (K19 w tekście uchwały/12 z02 2012).

Obwiniony lekarz nie podjął zalecanej terapii, nie uczęszczał na spotkania AA. Nie nawiązał także poprawnych relacji z pełnomocnikiem do spraw zdrowia lekarzy, z którym spotkał się tylko dwa razy. Twierdził, że zachowuje abstynencję i nie potrzebuje przepisanych przez psychiatrę leków (K19). Jednakże ORL powzięła wiadomość o wykonywaniu przez Obwinionego lekarza zawodu pod wpływem alkoholu dnia czerwca 2011r. (pismo Prokuratury Rejonowej w z05.2012r.). Wobec nieprzestrzeganiu zaleceń komisji, które były warunkiem utrzymania prawa wykonywania zawodu, Okręgowa Rada Lekarska w Gdańsku w dniu lutego 2012r. podjęła uchwałę nr/12Rd. Stwierdzono w niej, że lek. nie wywiązuje się ze zobowiązania do podjęcia leczenia odwykowego i wobec uzasadnionych wątpliwości co do zdolności do wykonywania zawodu i powołano po raz kolejny Komisję Orzekającą, która po przeprowadzonych badaniach rozpoznała zespół zależności alkoholowej i konieczność podjęcia leczenia zamkniętego, oraz wnioskuje o zawieszenie praw wykonywania zawodu na czas odbywania terapii. Ostatecznie w dniuczerwca 2012r. ORL uchwałą/12 Rd postanowiła o zawieszeniu Obwinionemu prawa wykonywania zawodu na czas ustania przyczyn zawieszenia, nadając jednocześnie tej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Od tej uchwały Obwiniony lekarz złożył odwołanie do NRL i czekając na prawomocne orzeczenie nie przestał pracować. W dniu07.2012r., nie informując o zawieszeniu mu przez ORL prawa wykonywania zawodu lekarza, podpisał z dyrektorem POZ w umowę o pracę na czas od08.2012r do10.2012r. Na tej podstawie pracując w, i w czasie trzech miesięcy udzielił 1551 porad lekarskich oraz 43 świadczenia w gabinecie zabiegowym - co udowodniła kontrola w POZ w dnia12.2012 r (K12-16)

Obwiniony zawarł także umowę o wolontariat w okresie11.2012r. do12.2012r. w ramach którego, jak zeznaje Obwiniony oraz stwierdza dyrektor POZ, nie wykonywał świadczeń lekarskich (K12-16 i K30-31).

W dniu10.2012r. Naczelna Rada Lekarska uchwałą nr/12 po rozpatrzeniu odwołania lek. utrzymała w mocy ww. uchwałę ORL jako organu I instancji.(K 29)

W dniu10.2012r. Obwiniony lek. przestał pracować (K8), a po uprawomocnieniu się wyroku oddał w OIL w Gdańsku dokument prawa wykonywania zawodu (K24) i rozpoczął pełnoprofilowe leczenie odwykowe pod kontrolą lek psychiatry Po roku, tj. w dniu09.2013r. lekarz złożył wniosek o przywrócenie prawa wykonywania zawodu, załączając następnie zaświadczenie lek. o aktualnym stanie zdrowia i zakończonej terapii odwykowej, w tym ponad miesiąc leczenia w oddziale zamkniętym, oraz zaświadczenie dyrektora NZOZ w o zachowywaniu trzeźwości i zdolności do ponownego podjęcia pracy lekarza.

Sąd zważył co następuje:

Przed wszystkim wskazać należy, że zebrane w sprawie materiały dowodowe na których Sąd oparł swoje stanowisko to dokumenty w pełni wiarygodne i nie pozostawiające wątpliwości, co do przebiegu wydarzeń. Są to bowiem dokumenty sporządzane przez gremia do tego uprawnione (rada lekarska, policja, prokuratura, urząd wojewódzki) opisujące przedstawione powyżej wydarzenia. Dlatego Sąd dał wiarę w całości zarówno treściom zawartym w uchwałach Okręgowej Rady Lekarskiej, Naczelnej Rady Lekarskiej jak i protokołom kontroli Urzędu Wojewódzkiego czy pismom Prokuratury Rejonowej. Wnioski Komisji Lekarskiej przy OIL, zaświadczenia psychiatry i dyrektora POZ, także zasługują na wiarę.

W ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości, że lekarz udzielał świadczeń opieki zdrowotnej w ramach umowy o pracę w okresie od08.2012r. do10.2012r. pomimo zawieszonego w dniu06.2012r. uchwałą ORL prawa wykonywania zawodu. Sam Obwiniony nie neguje tego faktu.

Praca bez uprawnień stanowi naganne naruszenie prawa i zasad etyki lekarskiej. Sąd nie dał wiary Obwinionemu, który podnosił, jakoby nie zdawał sobie spraw z tego, że uchwała o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu z nadanym rygorem natychmiastowej wykonalności jest ważna od momentu wydania, a nie dopiero po uprawomocnieniu się uchwały. Nawet jeśli przyjąć za wiarygodną okoliczność nieznamomości przepisów prawa, to nie zwalnia to jednak nikogo z odpowiedzialności za ich przekroczenie, może być jedynie okolicznością łagodzącą.

Sąd zważył, że postawa Obwinionego od momentu odebrania mu prawa do wykonywania zawodu lekarza aż do jego przywrócenia, zmieniała się, co było zapewne spowodowane jego stopniową ewolucją w postrzeganiu problemu alkoholowego. O ile początkowo negował ten problem i nie widział potrzeby leczenia, w kolejnym okresie jego motywacją do leczenia były tylko uwarunkowania zewnętrzne, o tyle w późniejszym okresie, jak można przypuszczać, dojrzał do decyzji o zerwaniu z nałogiem. Nie ma żadnej gwarancji, że ten dobry okres będzie trwał, ale niezwykle ważne w tym okresie jest nie tylko wsparcie zewnętrzne, ale głównie wzmocnienie własnej samooceny i poczucie zdolności do kierowania swoim życiem. Jednak, aby człowiek obciążony tą chorobą mógł uwierzyć w swoje siły, ktoś musi mu zaufać. Wspiera go rodzina i przyjaciele, zaufał mu pracodawca, a prosi, aby zaufała mu jego korporacja. Wydaje się, że takie wsparcie może dać lepszy efekt motywujący aniżeli dolegliwa kara. Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd uznał, że zasadne będzie wymierzenie Obwinionemu jedynie kary upomnienia. Istnieją zatem przesłanki, aby przypuszczać, że Obwiniony powstrzyma się w przyszłości od działań sprzecznych z ww. normami prawa. Wymierzenie innej kary w ocenie Sądu było zbyt surowe.

Dodać należy, że w przypadku skazania Obwiniony lekarz – zgodnie z zapisami ustawy o izbach lekarskich - ma obowiązek ponieść koszty postępowania i takiej też treści orzeczenia tut. Sąd miał obowiązek wydać.

Członkowie

.....

.....

Przewodnicząca

.....